د زړه پر پاڼه مې انځور دی ګلاب

Ketabton.com

لومړی شعري ټولګه

کال ۱۳۷۷

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانگړنې:

||||||||||||||||||||||||||||||

د ټولگې نوم : د زړه پر پاڼه مې انځور دې گلاب

شاعر : اجمل اند

لومړی چاپ : ۱۳۷۷ هجري لمريز

کمپوز : په خپله شاعر

د لومړي چاپ تيراژ : ۵۰۰ ټوکه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ:

خپل جګرې ځپلي او ځورېدلي هېواد ګران افغانستان او ټولو هغو بې وطنه مساپرو ته، چې وطن ته د تلو هيله د زړه په وينه په خپلو زړونو کې ژوندۍ ساتي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر يادښت

قدرمنو لوستونکيو: ستا سو په وړاندې زما دشعرونو لومړی ټولګه ده ، دا ټولګه د اوس نه اووه کاله دمخه په ډېرو ترينګلو شيبو کې چاپ شوی وه . او په کې زما ډېر هغه شعرونه دي چې ما په خپل کلې کې ليکلي دي.

هغه مهال چې موږ د ننګرهار د فرهنګي يون په نوم يو وړ بنډار درلود چې تکړه ليکوال اوشاعر استاد لاپاچا ازمون ددې فرهنګي يون مشر وو، دا د هماغه لورينه وه چې دا ټولګه يې هغه مهال چاپ کړه ،که څه هم دهغه وخت له امکاناتو سره يې چاپ بدوکی نه و خودوستانو يې بيا بيا د چاپې ستونزو يادونه کوله ، بل دا شعري ټولګه هغ وخت په کم شمير کې هم چاپ شوې وه نو ژر تری تمه شوه . دا مهال چې ما د کومې نسخې په مټ دا بيا ټايپوله دهغې نسخې هم ځينې پاڼې ورکې دي.

په هر حال ، له دې امله چې دا ټولګه ماته تر خپلې بلې هرې ليکنې ګرانه ده نو د خونديتوب په موخه يې د ټول افغان ويب پاڼې ته سپارم ، هم به خوندي شي هم به يې که څوک وغواړي ولوستلی شي.

د ټول افغان د چلونکي شيرزاد کاموال ورور دې کور ودان وي چې په خپله خواری يې د پښتو ژبې د چوپړ په موخه په دې وخت کې داسې ډېرې اسنتياوې موږ ټولو ته چمتو کړي.

خداې دې يې په ګوتو برکت کړي

په مينه

اجمل اند

۲۰۰۵ جون ٤ کابل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند او د زړه د پاڼې انځور یې

یو سترې اند ته چا د کلي لویه لار څارله

یو لوپټه نن په دې پورې بلې و ځنډېده

★★★★★

رینښي رینښي ټیکري نه به دې کومه پیڅکه نیسي

ورواچوه لاسونه ګرانې اند اوبو اخیســــــــــــــتی

نه پوهېږم چې خبره له کومه ځایه راوخلم اوددې ټولګې په باب څنګه دزړه غوټه وسپړم ، خدای شته چې ددې ټولګې لوستو او د شاعر دومره ژر پرمختګ یې دومره هک پک کړې یم چې یوه خبره له بلې رادمخه کیږې . ددې ټولګې په لوستو کې مې مېنه ،عاطفه، صمیمیت،بیوسي ،عاجزي د ښکلا په جامه کې په یو بلا انځورونو اویو عالم نوښت کې ولوستل. ددې ترڅنګ مې چې کله د شاعر پرعمر او د شاعرۍ پیل ته پام شو نو بیا به له ډېرې خوشالۍ په جامو کې نه ځایېدم او داهیلې به مې په زړه کې راټوکیدې چې که د پوهنځي اوښوونځي دروازې مو ترلې دي ،خو دځوان ملي او اسلامي فکر زرینې پلوشې لا هم په کلیو او بانډو کې غزونې کوي چې د خپلې فرهنګي ګاندې په باب سوچ وکړي.

اوس لاهم د وطن په ګوټ ګوټ کې له ډېرو ستونزو سره سره یو شمیر غوټۍ په غوړیدو دي او داسې څه په خپلو ورېمو کې رانغاړي چې د زړو په کروندو کې یې راټوکوي.

له ښه مرغه پښتو شعر په دې ورستیو دوه لسیزو کې ډېرې تاندې څانګې و غوړولې او ډېر سترې یې دمه سیورې ته کړل ، پښتو شعر له څو کلونو راهیسې اوس ددې جوګه شو چې خپل شاعرانه منزل ومومي او د لنډیو د لنډې ګنډې او انځوریزې وینا الهام واخلي . ددغو شاعرانو بهیر ورځ په ورځ په زیاتیدو دي ځکه ((ډېرې غوټۍ په غوړیدو ښکاري)) چې ددې هیلو څخه یو همدا ټولګه ده . ددې ټولګې د خیالونو شنه لمن ده ، چې د نښترو شور او د ((بزرګې څوکې)) د زرکو اتڼ د ذهن پردې په ګډا راولي ،دا دهغو ارمانونو دنیا ده چې سپیڅلتیا ،ښکلا،انسانیت او حیا د ژوند ګاڼه بولي او د شاعر اند لوستنه او سپړنه د لوستونکي په ذهن کې بلا هیلي راټوکوي ، ځکه شاعر یې لا ډېر تاند دی او په مخکې یې لا ډېرې هېلې سترګکونه وهي ارمان فکر او انځوریز خیال یې دا په ډاګه کوي چې دې به ((که مرګې پرېښود دکابل منډه به شینه)).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څرنګه چې نن سبا د غزل میدان ګرم دی او په ریښتیا هم غزلیزې شاعرۍ له بلا نوښتونو ډک انځورونه په خپله غېږه کې را نغښتي دي نو مخکې پرتې ټولګې هم په خپلو پاڼو کې له نویو انځورونو ډکې غزلې رانغښتي دي ، ځکه ددغې ټولګې د شاعر شاعري او شاعرانه مزاج یو ډول ځانګرې مستي او رنګ لري . اند د فکرو خیال انځورګر دی . په ډېرو سادو وېینو او خوږه ژبه داسې ښکلې او رنګینې خبرې له خولې راباسي چې خپله راتلونکې د لوستونکي او اوریدونکي په ذهن کې نوره هم روښانه انځوروي . داند تخیل او خپله د اند اند دواړه په ډېره ښکلې جامه کې ځلیږي او دخپل لیک ژبې ته یې د همدې ار (اصل) له مخې د تلپاتینې هار ور په غاړه کړې دی.

چا ګوزار راوکړ د چینې اوبه یې خړې کړې

پورته لیونۍ شوه خدازده څه انتظار ونیوه

★★

ستا د سراب سراب ښکلا جهنمي دښتې ته

یو تنکۍ هیله په غیږ کې جل وهلې وړمه

په دې بیت کې څومره رنګین او ښکلې انځور په څومره ساده وېینو او روانه ژبه کې نغښتې دی ، یاد شوي دواړه بیتونه ژوندي انځورونه لري چې یو ډول ښکلا صمیمیت ،مینه او عاطفه په کې ځلیږي او یوه ډېره ښکلې تابلو جوړوي.

د اند پر تاند شاعرانه ذهن هم لکه د نورو شاعرانو د حالاتو ګرد خپور دی ، دې که هرڅومر کوښښ وکړي چې یو انځور ټول له خندا بشپړ کړي خو بیا هم پر دې نه شي بریالۍ کیدای ځکه اند د خپل چاپیریال د انځورونو مفسر او ژباړن دی ، نو دد چاپیر چل لا تر دې دمه د لمبو په سیند کې لامبي او دخپلې ګاندې په تمه د اوښکو او وېینو امیلونه پېي.

نواند څرنګه چې دیو حساس او تاند ذهن خاوند دی تر بل هر چا ځکه دی زیات کړیږي چې دده په سینه کې دعاطفې ډک یو غړ پټ دی . دده په انځوریز اند وخیال د یو لړ ډېرو ناوړو دودونو سیورې هم راخپور شوی دی دا ځکه چې اجمل په ولس کې زوکړې دی او اوس هم په خپل کلي کې اوسیږي نو تر بل هرچا زیات دې دولس ژبه ده.

که څه هم د ځاني ژوند له مخې به اجمل په ولس کې له ډېرو ستونزو سره مخ وي خو د هنري ژوند له مخې به دې لومړی شاعر وي ، چې په طبیعي ډول یو زده کړې شاعر د ولس د ارمانونو او دودونو استازي په هنري انځورونو کې ټولنې ته وړاندې کړي ځکه لا تر دې دمه د ولس د ارمانونو غوښتنو،دودونو او نادودو ژباړن یوازې ولسي شاعرو چې هر څه به یې په ښکاره ژبه په تشو موزونو خبرو کې نغښتل ، خو د اجمل د بري ټکی دادی چې دې د ولس

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازي د طبیعي مناظرو رنګ ، ګودرونه ، له منګیو سره په خندا خبرې ، ماښامونه ، مازیګري ، کلیواله مینه، کلیوالې دودېزې انګیرنې او......په ډېره ښکلې هنرې روانه ژبه او ډېرو ساده ویینو کې نغاړي.

ده د یوې پیغلې د ژوند عکاسي کړې ده . دې د هغې پیغلې د ژوند ژباړن دی چې د ناوړو دودونو په جال کې ښکیل ده او په بدو کې یې د ژوند خبره کیږي ، دې د همدې پیغلې اوښکې کله ناکله د خپل ټاټوبي سره پرتله کوي او دهغې معصومیت او سپیڅلې ځیره انځوروي.

اند پر دې پوی دی چې د نړۍ د زیاترو شهکارونو سوژې له ولسه اخیستل شوې دي ، نو خدای دې دده تاند ذهن ته برى ورکړي چې دې هم له ولسه ډېر څه رابرسېره کړي څکه دې تیار د شهکارونو د سوژو په غېږه کې ژوند تیروي ، نو همدې ار ته یې باید د فکر او خیال نیلې غزېدلی وي او د مرغلرو له اباسینه تش را ونه وځي.

زه خو وایم چې اجمل ښنګه له شاعرانو سره په یو لنډ بیلتون کې دومره ژر داسې څه راوښکل چې د خپلې روښانې ګاندې زیرې یې په نورو وکړ نو دا جوتوي چې د وطن غرونه، سندونه او شنه غېږه بې هیڅه نه دي.

اجمل د یو ښه حساس ذهن او لوړ احساس خاوند دی د هغه په زړه کې د عاطفې چینې خوټیږي نو ځکه خو د مینې غیږ ته په اهنګین غږ کې د جنګ له غېږې پنا وړي او په یو ډول ځانګړې اند په ډېره روانه اوښکلې ژبه یې پیلوي

غېږ له دې بیا ځولۍ ځولۍ د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمي همدا ساعت له جنګه راغلـــــــــم

تر پایه

او کله چې بیا د رباب غېږې له راشي او د مېنې په نغمو پیل وکړي نو د کلي په ښکاري هم دا غږ کوي

لینده مه کشکوه سترګې دې ړندې شه!

دا د کور کلي کوتره د ښکار نه ده

خو بیا هم اجمل چې هر څومره ولټوو د کلي له انځورونو ډېر بلې خوا ته نه ځي او د خپل بري ټکی په دی کې نغاړي چې د خپلو زده کړو اغېز او ولسي ژوند یې سره ګډ کړي او د دواړونه یې طبیعي انځورونه د ذهن په تانده او حساسه پرده کښلي دي او په ډېره ښکلې، ساده او روانه ژبه کې یې د ا طبیعي انځورونه دا سې په اهنګین غږ له خولې راوځي:

خلکو ویل د اموخته کوترو ښکار ګنا ده

خو چا زموږ د بغدادي کوتر وبال واخیسته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا پیغله مې په شونډو هسې نه ژړېږي

وچو پاړو يې د ټوپک په زور دستمال واخيسته

★★★

د ټوپک ډزې د چا ساندو غېږ کې ونيولې

له پورې کلي ورا رانغله ډولۍ و ځنډېده

سرې يې د اوښ د غاړې زنګ کړځه کې کړنګ و نه کړ

ښايي رانغله په ايلبند کې کوچۍ وځنډېده

★★★

د خندا ځل مې پاڼې پاڼې شي په وينو شونډو

لکه تنکي کوکنار ګلونو کې ږلۍ ووهي

مه شلوه مراندې مې د زړه د خيمې يه جانانه!

نه چې ډېوه مې د ارمان د غم سيلۍ ووهي

شپونکی شهيد دی ،توله ماته، نغمواور اخيستی

د رغو زرکو ته به څوک خوږه شپيلۍ ووهي

★★★

اوس هم شمله د هندوکش هماسې دنګه ښکاري

خو پښتنه کېږدۍ يې غېږ کې ړنګه بنګه ښکاري

د چا غرور چې تاويزو او کوډونه ماتوه

هغه د شل منګيو ميره اوس ملنګه ښکاري

خړه شمله د سور سالو تر څنګه وبرېښيده

وايه اجمله چې اوس زيړ مازيګر څنګه ښکاري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

★★★

نن د کوم ښکلي ګلالي زلمي د مرګ په پور کې

يو ګلالۍ پيغله زمور له کلي بدو کې وړي

خدايه له هسکه زمور برخه شول د جبر کاني

لکه رلۍ رانه تنکي غنم په وړو کې وړي

د اجمل د همدغو بيتونو ښکلي انځورونه سړی کليو او بانډو ته بيايي ، له همدې بيتونو دا څرګنديږي چې د هغه انځوريزه وينا ورځ په ورځ په پخيدو ده او د نوښت پړاوونه وهي.

يو بل د نوښت ټکی چې دده په غزلونو کې تر سترګو کيږي ، هغه دادی چې دده د غزلو په تنسته کې د بيتونو يو ډول تسلسل او هماهنګي پرته ده هره غزل يې په ډېره طبيعې بڼه پيل او پای ته رسېږي ، هيڅ ډول تکلف او تصنع په کې نه ښکاري ، د غزلونو په لنډوالي او اوږدوالي پسې نه دی ګرځيدلای ، په هر ځای کې يې چې د زړه موزون غږ د خيال او فکر له زوره لويدلی دی او د خپل ذهن انځورونه يې کښلي دي نو بيا يې په دې پسې سر نه دی خوږ کړی چې غزل يې ولې له پنځو بيتونو کم شو ؟ يا ولې اوږد نه شو ؟ بلکې له ځومروالي نه يې څرنګوالي ته ډېر پام کړی دی ياني د دوديز تعريف ښکار شوی نه دی ، يوازې په همدې رمز يې ذهن او زړه پوه دی چې شعر د فکروخيال يو اهنګين عاطفي ترون دی اوبس:

غېږ له دې بيا ځولۍ ځولۍ د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمې همدا ساعت له جنګه راغلـــــــم

تر پايه

خور مې که سينه باندې نيازبين مې کړه

ستا د دنګې غاړې لونګين مې کـــــــــړه

تر پايه

د خندا پيغله مې له شونډو ړنګه بنګه پريوځي

لکه چې زرکه تکه سره د باز له چنګه پريوزي

تر پايه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یاپه دې مطلع پیل شوی غزل:

کېږه ترې د ډېرو ښکلو لاړه شه

شاړه شه دا پورې کوڅه شاړه شه

تر پایه

د اجمل اند په غزلیزه انځوریزه شاعرۍ کې یو ډول لطف ، نزاکت او ظرافت څپې وهي یو ډول ارمان په کې تر سترګو کیږي او کله ناکله دوه داسې انځورونه مخامخ کړي چې په لومړي انځور کې د عاطفې او معصومیت رنګ ځاي، خو په دویم انځور کې بیا داسې تنده انځوروي چې د هغه لپاره بیا یوازی همدا د معصومیت او عاطفي رنګ ژوند ګرځي . په ډېرو شعرونو کې یې دا تر سترګو کیږي چې شاعر خپلې اوښکې تویوي او بیا په هغې د مېنې فصل ټوکوي . اند کمال کوي په اوښکو کې د یو چا ژوندویني او د هغه په انځور کې د سپیرو شونډو پټري لمبوي نو ځکه خو د دعا په لپه کې د اغوښتنه او زارۍ کوي:

په اننګو دې اوښکې خدای لپاره مه وچوه

یو لیونی پرې د سپیرو شونډو پټري لمبوي

ددې ټولو خبرو پایله له دې اخلو چې د اجمل په تاند او حساس شاعرانه ذهن د سپین غر د ((بزرګې څوکې)) د نښترو نڅا او د مرغانو د رنګینو غږونو سیوری ان له کوچنیوالي خپور دی او اوس هم په دې رنګینیو کې لامبي نو دده شاعرانه مزاج به څنګه څپې نه وهي او دده د ذهن له ډکه جامه به دا خواږه نه راڅاڅي:

جوړ د نښترو په تالا ځوانۍ یې اوښکې توی کړې

چې د بزرګې څوکې سر کې سپوږمۍ و ځنډېده

طبیعي او اره خبره ده چې دی به شاعر کیده او شاعرانه مزاج به یې هم په غزل کې غزونې کولې ځکه د داسې شنو درو او غرنیو سیمو پر ذهنونو خدای پاک د شعر په دونیا کې د غزل مستي لوروي.

نو پر ده هم د خپل ټاټوبي اغېز پرېوتي او دغزل رنګین هار یې ورپه غاړه کړې دې.

زه خپلې خبرې را لنډوم او دده شاعرانه مزاج ته مبارکي وایم ، که څه هم چې دده شعرونه به نیمګړتیا هم ولري او هره وینا له نیګرتیا خالي نه وي ، خو ما دده د تاند شاعرانه او ځاني ژوند له یونه دا پایله واخیسته چې دده په دغه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاند ګام او یون کې د پرمختګ ځپې ډېرې نغښتې دي او پر نیمګرتیاوو یې سیوری هم درونډ دی نو ځکه د هغو راسپړنه اویادونه راته بې ضرورته وبرېښېده . نو په تلو تلو کې یو وار بیا ده ته ددې ټولګې د خپراوي له امله مبارکي وایم او د خدای له لوی درباره له تاسې درنو لوستونکیو سره یو ځای ده ته د یو اوږد عمر او شاعرانه ژوند غوښتنه کوم دده د شاعرانه ژوند لپاره دا دعا کوو چې:

خدایه! ګورګورې تورې مه کړې

جینکۍ سرې شونډې وروړې تورې راوړینه

امـــــــــــــین

لال پـــــــا چـــــا ازمون

جلال کوټ ، شامــــــــــــــــردان مېنه

۱۳۷۷ لمریز د سلواغې ۱۵ مه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نم

نم د ګرېوان کلي کې بیا واړول

د غم کاروان کلي کې بیا واړول

بیا ناوکۍ په سرو ډولیو غواړي

ښامار دې وران کلي کې بیا واړول

بیا د سرو ګلو جنازې ووتې

د اور توپان کلي کې بیا واړول

زړه به مې بیا بڼو کې زوړند ګرځي

ظالم جانان کلي کې بیا واړول

بیا په کې توره بلا کوکې وهي

شپو دارمان کلي کې بیا واړول

۱۳۷٤ ل

ژبه

چې مې سندرې تږې تږې وي تل پرخه غواړي

ما یاده کړې ده اشنا له سره غاټوله ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه بلبل د ښکلي ګل ښایست ټپه ټپه کړ

ما غزل نه کړه ستا ښکلا په دغه ټوله ژبه

که پښتنې سندرې وایي د زلمو دېره کې

جانانه ! واخله له رباب او درانه ډوله ژبه

چې مې لاسونو زړه او سترګو کې لنډۍ ټوکیږي

څنګه به اخلي څوک له ما نه سندربوله ژبـــــــــــــه

وایم چې داسې تنده ماته کړمه ستا په شونډو

لکه د میو تږی تاوو کړي له کنډوله ژبه

غاټول

ستا حسن ته د خیال په منارو پورته کیدم

لمبو ته د سپرلي په تنابو پورته کیدم

خندل مې پام مې نه و خپل د څو شیبو ژوندون ته

غاټول غوندې له خاورو په ورو ورو پورته کیدم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم وم چې ښکلا او د سوز ساز مې پېژانده

سهار به د بلبل په ترانو پورته کېدم

رنګونه ،بهارونه ، الفتونه راکې نغښتي

یو خال وم د ښایست په اننګو پورته کېدم

هغه ناز مې اوس چیرته چې مې لمر نه ځان ساته

لیدم خو دي اشنا چې په لمبو پورته کېدم

له ډېرو به ددې ستي ګوګل پوښتنه وکړم

دعا کوه اجمله که په پښو پورته کېدم

اتڼ

رود چې د سپین غره په ګریوانه کې اتڼ واچوه

زرکو له مستۍ په تور راغه کې اتڼ واچوه

سوز و د شپیلۍ څه د ښکاري د ټوپک غږ نه وو

شپون و چې هو سیو ورته غره کې اتڼ واچوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي رانه وژني مور يوازې ورته وير کوو

خود مو قاتلانو دکور وره کې اتڼ واچوه

زه به ورته مستې غرنۍ ټپې شروع کړمه

بيا که تنکو ژړو په واده کې اتڼ واچوه

توره کور کې وه خو کباړيانو را نه يوړله

غلو راته دننه په کاله کې اتڼ واچوه

تږی شوم خومارشوم گرانې څه شوي مازيگر شولو

ستا رندو يادونو مې په زړه کې اتڼ وا چوه

۱۵/۲۰/۱۳۷۷ رودات ننگرهار

لونگين

خور مې که سينه باندې نيازبين مې کړه

ستا د دنگې غاړې لونگين مې کړه

خيال يمه په تورو کې مې ونغاړه

خوږ مې که، غزل يمه، رنگين مې کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږ کې مې ځای درکړ، گنا گار شومه

لوټ مې که، کابل مې که، ناورين مې کړه

نن مې په خوږو کتلو ولمانځه

شک يمه، گومان يمه، يقين مې کړه

خود به يې ديوانو سره گالمه

تا ويل ښاپېرۍ د چين ماچين مې کړه

ومې خندوه د سرو لمبو منځ کې

پورته مې کړه خال د ورين جبين مې کړه

لال يم خو دوخت گردو وهلي يم

ومې مښه ،توريمه تک سپين مې کړه

ماته سپپارې د مينې ولوله

راشه د سپيڅلي عشق په دين مې کړه

کېږده ما د زړه په پرهرونو کې

څانگه مې کړه ، گل مې کړه، را شين مې کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاند مې کړه اشنا د ژوند چېنه یمه

شور مې که څپې د اباسين مې کړه

۱۱/۱/۱۳۷۷ جلال کوټ

غر

ما پورې منګۍ چې د دلبر په ولو وخاندي

ټولې جینکۍ بیا د ګودر په ولو وخاندي

خداې خبر چې ولې ستا تصویر مې مخکې مخکې شي

کله چې سپوږمۍ د پورې غر په ولو وخاندي

د غزل لړ

څو که ورته لېه د زارو مې بار بار ونیوه

بیا هم پښتنه ښکلې خپل کړي انکار ونیوه

ګوره که د سرو شونډو کنډول باندې يې ماته کړم

سر په سر روژه ما بې ګنا، ګناګار ونیوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ګوزار راوکړ د چینې اوبه یې خړې کړې

پورته لیونۍ شوه خدازده څه انتظار ونیوه

روح به مې په تپه تیاره ګور کې ورته و ناخي

لپه د د عا که مې اشنا په مزار ونېوه

نن مې شنه خالونه د غزل په لړ کې وپېیل

جوړ مې ترې امېل کړ پسرلي ته مې لار ونېوه

انده ! بیا دې کوم ښکلي د زړه تارونه وچیړل

بیا چې دې د سوز نغمه د روح په سیتار ونېوه

١٣٧٦/ ٤/٤ ننګرهار

سیند

دښکلو وینو کې حالات مازیګري لمبوي

چې لا تر څو به مو په اور کې پسرلي لمبوي

لا یې په برخه په کلو کلو ژړا پرته ده

د اوښکو سیند کې به جانانه زندګي لمبوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي کې هسې هم له څېرمې ګناهنګار اوسيږي

پرېږده زاهده چې په ميو کې ځواني لمبوي

ګودره ! بخت ته دې زما په دوه لاسي سلام دی

د کلي ټول ښکلي دې غېږه کې منګي لمبوي

په اننګو دې اوښکې خدای لپاره مه وڅوه

يو ليونۍ پرې د سپيرو شونډو پترې لمبوي

۲۷/۱۲/۱۳۷٦ جلال اباد

تور

ستا به هغه شېبې يادېږي کنه؟

چې زما ورو ګنا هنګارو سترګو

ستا اننګو کې د رنګونو د کاروان سر لښکر

چې د ښکلا په نيلي سپور او بې پروا ځغليده

په سترګو واوهه نظره يې که

لکه د مړاوي ګلاب ورژيده

او له اسه لاندې پرېووت

هغه مهال زما په ورو سترګو

ستا د ښايست د مړيني تور پورې شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

★★★

خو اوس حیران یم دې ته

چې د فطرت د محکمې قضاوت

د پښتني وطن د مينې واکمن

د عشق د کلي د جرګو سپين ږيري

زما د معصوم او بې ګنا زړګوټي

د ځوانو هيلو ها بې وزله پېغله

د يو تنکي ارمان سپېڅلې غوټۍ

ستا ددې مړاوو اننګو وارث ته

بدو کې ولې سپاري ؟

په دې د څه شي تور دی !؟

غرڅه

د خندا پېغله مې له شونډو ړنګه بنګه پرېوځي

لکه چې زرکه تکه سره د باز له چنګه پرېوځي

لا خو د ژوند سندرې ليکو د لمبو په پاڼو

نو له سرونو به مو هسکې شملې څنګه پرېوځي

زما غرور به يې په سترګو ګې نېزې ښخوي

که مې تنه ټپي ټپي شي له غورځنګه پرېوځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هیلو دنګ نښتر چې پرې له بیخه باسي

متې يې پرې شه چې له دې تبرو کلنګه پرېوځي

ښکاري ! لینده دې پسې ښکته پورته مه ځغلوه

ماشوم غرڅه دی هسې نه چې له ګړنګه پرېوځي

پښتنې سترګې يې سوال وي رانه ډېر څه پوښتي

د خیال په غېږ کې مې بې کوره یو ملنګه پرېوځي

د رود له ژبې غرنۍ سندرې څنګه اخلي؟

که د حجرو رباب مو مات شي له ترنګه پرېوځي

ډېر شازلمي به يې تر ملا کړي د افغان په نامه

د خوشال توره خو خدای مه کړه چې له شرنګه پریوځي

۱/۲/۱۳۳۷۷ جلال اباد

ښښنه

خوړمنو تېپي زړونو ته يې غلې غلې وایه

هلمنده ! له خپل شوره ورته جوړ د عشق غزل کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښښنه ځینې وغواړه د شنو خالونو غله

شینکي شینکي صبرونه د (بزرګې څوکې) ښکل کړه

کېږدۍ

چې د ښکاري د ټوپک خوله کې ګولۍ و ځنډېده

ایله مو اوس په شنډي توت کې مرغۍ و ځنډېده

د چا فقیر دعـــــــــــــــــــا مو کلي ته قبوله شوله

سږ غنم وږو کې بـــــــــــــــاران و ، بږلۍ و ځنډېده

لا دې د خال د دعوه ګیرو کــــــــــــډې نه دي تللي

خود مې په غاړه کې ټوپک ګردنۍ و ځنـــــــډیده

جوړ د نښترو په تالا ځوانۍ یې اوښکې توی کړې

چې د (بزرګې څوکې) سر کې سپوږمۍ و ځنډېده

د ټوپک ډزې د چاساندو غبږ کې ونیولې

له پورې کلي ورا رانغله ډولۍ و ځنډېده

دا ستا د زنې د شینکي خال شنې ورشو ته اشنا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په سترګو کې د اوښکو کیږدۍ و څنډېده

سږ يې د اوښ د غاړې زنګ کوګه کې کړنګ و نه کړ
ښايي رانغله په ايلبند کې کوچۍ وځنډېده

يو سترې اند ته چا د کلي لويه لار څارله
يو لوپټه نن په دې پورې بلې و څنډېده

۱۱/۹/۱۳۷۷ خوګیاڼي

غېږه

کډه ترې د ډېرو ښکلو لاړه شه
شاړه شه، دا پورې کوګه شاړه شه

ای برچې خوړليه د غاټول ګله!
ته د چا تنکي د مرګې ژباړه شه

ما غوندې زړه سترې ته چې غېږه شې
زه د سيند څپه ته د سيند غاړه شه

څوک مې چې د ژوند سترګو کې اور کړي
ډوب مې په سیلاب د اوښکو واړه شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژی

تنکي یتیم په تنکۍ ملا د ژوند وری پورته کړ

که کوچانۍ پېغلې په دواړو اوږو ژی پورته کړ

ها چې د درې منګیو بوج لاندې به نه کږېده

نن یې په څومره ناتوانۍ ها وږ منګی پورته کړ

ګونګۍ

ټکه پرېوتې په ژوندون ټول کارو بار ګونګی دی

کلی مو ګونګ شو ، غر مو غلی دی او ښار ګونګی دی

چې منصوري عشق یې د حق په نارو ولمانځلو

دا نو بیا چا ویل چې رسۍ ګونګه ده ، دار ګونګی دی

د چا مین سوې ټپې ورسره غبرګې نه شوې

زموږ حجره کې له مودو مودو سیتار ګونګی دی

چې د چا سترګو ته په سترګو کې خبرې کوي

یا خو مئین دی یا خو خامخا اوښیار ګونګی دی

د میرو ترې د توتیانو سیل پرې نه کوزیږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي رود له شوره ولوېده چينار گونگی دی

اوښکې به اوښکو ته د کوم يرغل کيسه تېره کړي
زما ژبه پرې ده د توتي په شانې يار گونگی دی

٤/٨/١٣٧٧ خوگيانۍ ، توتو

توتي

کاش چې زه هم د ميرو تږی توتي وی
ستا وږه خوله چې د لوړ کمر چېنه شوه

چې د مينې پيغمبر مې په کې ځا ی کړ
د زړگي ښار مې يثرب وو مدينه شوه

هره دښته کربلا سيند مو فرات شو
هره پېغله د وطن مو سکينه شوه

خوار نظر مې تږی تږي پسې گرځي
چې تري ورکه سته د سترگو ايينه شوه

زانې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا يې کتاره سره خپل راتګ تړلې ورته

کلونه تير شول ليونۍ وايي چې زانې راځي

د کوم ارمان سپيڅلي روح ته ترې ډالۍ جوړوي

د چا له شونډو ژړغونې دعاګانې راځي

کلال

نور نو د چا زړه کې کرښې نه باسي

ستا د زنې خال له زوره ولويده

څه به د اوږدې غړۍ منګي جوړ کړي

لاړه مست کلال له زوره ولويده

ستا زړه خو د غوښې دې ظالمه نه!

خير دی که وبال له زوره ولويده

مــــــــــــــزل

دا بيا مې ارادو لاس د ختک نيولی دی

د نوي وخت مغل ته يې اټک نيولی دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان به مې د هیلو ستا د زړه کابل ته رسي

رقیب که څو په لویه لار پاټک نیولی دی

افغان ، افغان همته وارخطا چې ګوره نه شي

اوس یون مې د بري په لار چټک نېولی دی

۱۳۷٤

یـــــــــــاد

د خیال رمه مې بیا د کوم حسن په کښت ګډه ده

د اوښکو څپر کې مې غلی د روح شپون ویده دی

دلیـــــــــــلی یاده ! په ټپي سینه یې ورو وریږه

د بي وسۍ په سپېره دښته کې مجنون و یده دی

د خیبر خاورې ! پښتنې غزلې و ټوکوه

ستا په سینه کې د حمزه په شان پښتون ویده دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غنم رنگه

ورسره زړه مې کډه واخیستـــــــــــله
چې ښکلي ښکلي مې له څنګه ولاړل

د قحطۍ کاله اوس دي ســـم وخوړو
چې غنـــــــــم کم شول غنمرنګه و لاړل

پـــــــرخه

نه څم خو خندا د مست ګودر مې وړي
غېږه کې مې واخلي مازیګر مې وړي

پرخه یم غاټوله! ستا په سیمـــــــــه یم
ومې نغاړه پټه مې کړه لمـــــر مې وړي

وامې خله ما ټول سترګو ته پورته کړه
تاو رانه لاسونه کـــــــړه لښکر مې وړي

ښاخ ددنګ نښتر سیلاب اخیستی یم
څګ سره مې غاړه کړې په سر مې وړي

لوپټه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه چې دې ټپه دسهـــــــــــار نه ده

جنډه کړې دې زما په مـــــــــزار نه ده

لا ژوندی یم لا زخمي سندري وایم

لا ټپي ټپي ځواني مې په دار نه ده

په وړه خوله غرونه غرونه وعدې مه ږده

ستا ماشومه شان وعده د اتبار نه ده

لینده مه کشکوه! سترګې دې ړندې شه

دا دکورکلي کوتره د ښکار نه ده

زما زړه یې د کیمیا بوټي انځور دی

خو دا خاوره لا زما په اختیار نه ده

چې تر لسو منګو درونډ ژی، پر اوږو وړي

ده د دنګو غرونو پېغله د ښار نه ده

۱۳۷۵ لمریز ، کوزبیار خوګیاڼي

نظر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره کوځه کې ببر سر ولاړ دی

ليونی بيا د يار په در ولاړ دی

ستا پرنګي او يرغلګر نظرته

پښتون زړګی لکه خيبر ولاړ دی

منګی راواخله لا نا وخته نه دی

لا خو د غرو په څوکو لمر ولاړ دی

ماته خو اوس هم لا ګلبن ښکاريږي

لاخو د وران وطن کنډر ولاړ دی

د اورنيو توپانونو وړاندې

ستي کابل مې لکه غر ولاړ دی

کمين

راپريوځه ماهيپره د کابل سيند کې ځان ګډ کړه

خوشال شه په اټک کې مغل خيلو ته کمين شه

يا ښکلی شه په خپله يا په ښکلو کې ځان ورک کړه

زما که منې راشه د سپيڅلي عشق په دين شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه ژونده ! په زرکينو نرگسي ليمو مې کر کړې
ته گل شه ځانگه، ځانگه او په سترگو کې يې شين شه

غېږه

په غېږ کې د توپان يم چې مې کوم لوري ته وړي
دوخت يو خوار انسان يم چې مې کوم لوري ته وړي

زما د ژوند کيسې ته د پايلې ټکی مه ږده
تراوسه خو روان يم چې مې کوم لوري ته وړي

سراب

تږې کوتره د اجل په سراب واوښتـــــــــــــــــــــله
که پښتنه پيغله مو بيا پا په پنجاب واوښتله

بيا به نو لولم ستا د مستو مستو سترگو غزل
که دغه پاڼه مې د ژوند د کتاب واوښتـــــــــــله

معصومو هيلو مې چې ستا غېږې له دروږه پنا
لکه رمه له شپون نه تله په قصاب واوښتله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زکات د مينې نور په تا هم غنم رنګه اوړي

ښکلا خو ستا هم له ټاکلي نصاب واوښتله

تاوه يې نه کړه په سينه کې لمر ترې ولوټله

د پرخې پړه نو خامخا پر ګلاب واوښتله

مينې سندره کړه اجمله ! ساز کې ونغښتله

درخو نغمه شوه د ادم په رباب واوښـــــــتله

۲۱/۱۲/۱۳۷٦ جلال اباد

اوښکه

زوړند چې په پوزه کې نتکۍ ساتي

داسي به په شونډو کې سلګۍ ساتي

ژوند غواړي ((پرهره !)) الوته غواړي

څو به په سندرو کې هيلۍ ساتي

دا غرونه کمرې هم نغمې غواړي

شپون چې شوي نو څنګ کې به شپيلۍ ساتي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه ده ، په پیڅکه کې یې ونغاړه

دا به زما تا سره ډالۍ ساتي

انده ! که په دې کلي کې شپې غواړې

تل به د ارمان ژبه ګونګۍ ساتي

۳۱۷۷ دزمري دویمه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښار

لمبې شوې بلې د ګوګل په ښار کې

چې خال يې ورک شو د وربل په ښار کې

څه ليونی يم چې د مينې په نوم

مرګ پسې ګرځم د اجل په ښار کې

منې! دا ستا په دې بدنامه نامه

پټ پټ تاوېږم لکه غل په ښارکې

ولاړ حيران په څلور لارې د ژوند

لکه چې ورک کړي څوک منزل په ښار کې

داسې لوګي مې له ارمانه خيژي

لکه چې دود شي د کابل په ښار کې

١٣٧٥ د ورې دولسمه

تصوير

يو تصوير مې جوړولو ورته ناست وم

د چا ياد مې خندولو ورته ناست وم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو يادګار ستا د نادودو مې جانانه!

په دې مات زړګي تراشلو ورته ناست وم

وريځ

لکه چې وريځو پورې غر ونيوه

داسې مې ستا غمو ځيګر ونيوه

چې مو کېسې دېرو حجرو کې وشوې

جانانه اوس نو مينې سر ونيوه

ليونی

څو به د شپو په تنابو کې زانګې

ژوند تر څو به په تيارو کې زانګې

حسنه! منم خپله مغروره نه يې

خو کبرجنو اننګو کې زانګې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساسه! خود پرې لولپه شوي وسوي

لکه لوګې تل په لمبو کې زانګې

زړګيه! دې کې ګنا ماته څه ده

ته يې په خپله په بڼو کې زانګې

اجمله خود دې ليونۍ بولي اوس

پر لار روان د خيال ټالو کې زانګې

۱۳۷۵ د غوايه اتمه

خـــــــــــوب

راته يې ښکلي يادول ، يادول

يوليوني غزل ته خوب نه ورته

بيګا يې ټوله شپه سندرې ويلې

خدازده په څه بلبل ته خوب نه ورته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوکــــــــــــــــه

ها لوی غل د نښترو مې په شوکه کې نیولی

ښکاره مې د((بزرګې څوکې)) څوکه کې نیولی

د سپین کاغذ په پاڼو قلم سرې کرښې راکاږي

د چا د وینو څاڅکې یې په نوکه کې نیولی

مساپره

نه ځم خو اشنا د چا خاطر ته ځم

پیر له د سندرو خړ خیبر ته ځم

شم چې د صبرونو په نڅا کې ورک

خیال د کوم شاعر یم پورې غر ته ځم

وریت چې په انګار شوم ، شین منګی شومه

غېږ کې د ماشوم په شان ګودر ته ځم

غاړه را غاټوله مساپره یم

پرخه یم سهار چې شي نو لمر ته ځم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ

ښنګه وزر به پر هغې فضا هیلۍ ووهي
چیرې چې ښکلي د کابل د مرګ سلګۍ ووهي

ستا کو چاني يادونو خدازده کړه چيرته وړي
کله به بيا زما د زړه دشت کې کېږدۍ ووهي

شپونکی شهيد دی ، توله ماته، نغمو ار اخيستی
د رغو زرکو ته به څوک خوږه شپيلۍ ووهي

د خندا ځل مې پاڼې پاڼې شي په وينو شونډو
لکه تنکي کوکنار ګلونو کې بړلۍ ووهي

د خيال ورشو کې مې نن بيا څري د ښکلو رمې
زما زړګی شي چات شپول چاته کېږدۍ ووهي

که مېوندي ارادې بيا زلمو کې و غزېدې
نو د غيرت چېغې به ډېرې ملالۍ ووهي

مه شلوه مراندې مې د زړه د خيمې يه جانانه!!!
نه چې ډېوه مې د ارمان د غم سيلۍ ووهي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷٦ کب ٤

باور

يارانو څومره مو دا خپل زړګوټی سپين ساتلی

چې مو د وخت په داړه مارو هم يقين ساتلی

خدايه توبه چې نن هغه ستا د کعبې قسم خور

په جار نارې کړې راته وايي چې ما دين ساتلی

خير دی که تور ګرد د بارودو دې پر مخ ورک کړی

موږ تصور کې خو تل خال ستا په جبين ساتلی

سپرليه ستا او ستا د رنګو احسان په څه ومنو

چې چاپيريال مو خپل په وينو تل رنګين ساتلی

د وخت نادودو که هر څو را ته تراشلۍ زړګی

مونږه بيا هم دا خپل تراشلی زړه سنګين ساتلی

ترخو حالاتو که ښکلا له ټول مالت نه وړې

خو ما په زړه کې د ارمان کورګی حسين ساتلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۵ مرغومی ۸

غرنـــــــــــی

په کې د مستې غرنۍ مينې کيسه پرېوته

د ډېرليک غوندې مې سترګو کې پخه پرېوته

ښکاري! همداسې د هوس له هسکه لاندې پرېوځې

لکه له غره نه چې هوسۍ ټپي سينه پرېوته

د کوم تيمور د کوم چنګيز وحشي لښکر پرې تېر شه

کنډر کنډر مې د ټپي زړه غلغله پرېوته

لکه شمشاد، لکه تورغر، لکه بزرګه څوکه

زما له هسکې کوپړۍ څه هسکه شمله پرېوته

لکه ارمان ، لکه لمبه ، لکه د هيلو غوټۍ

د باز له سرې پنجې چې زرګه تکه سره پرېوته

لکه ټپه ، لکه سندره، لکه غږ د شپيلۍ

راته په خوله د چا غزل غزل نامه پرېوته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيڅکه

ما خو مې تنکۍ مينه د سوال پيڅکه کې غوټه کړه

ستا ښکلا مې ټوله د وبال پيڅکه کې غوته کړه

نور به زوروره ! ستا د زړه تنګاکې ماتې وي

اوس چې مې خندا د وير د تال پيڅکه کې غوټه کړه

دا چې د ماشوم ذهن په غېږ کې مې لمبې شيندې

دا سپرغۍ خو تا زما د خيال پيڅکه کې غوټه کړه

هلته چې قاضي د قسمت ويش د نصيبو کاوه

خدازده زموږ سوله يې د کوم کال پيڅکه کې غوټه کړه

هلته دې زما په ژوندون نوم د انتظار کېښود

دا راته وعده چې د وصال پيڅکه کې غوټه کړه

خپله مې جانانه توروشپو کې د ژوند واړول

ماچې زندګي ستا د تور خال پيڅکه کې غوټه کړه

۱۳۷٦ /۱۰ /۱۲ خوګياڼي کوزبيار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ملنګ جان سپېڅلې اروا ته:

وخته! مین دې د ښکلا وژلی

تا د پښتو د بڼ بورا وژلی

د چا خندا چې ټول مالت ښوراوه

یو لیونی دې بې ګنا وژلی

چې سپېده داغ کې یې سندرې ویلې

هغه بلبل مرګیه تا وژلی

زما د ډېر عمر بدل دی ورته

دې وخت یو ښکلی ډېر پخوا وژلی

هغه همدې کوڅو کې خیر ټولاوه

همدې کوڅو هغه ګدا وژلی

اوښتې ډېرې سپیرې سترګې ورته

په ورو سترګو دې دنیا وژلی

ملنګه تا چې له سندرو بس کړل

سوز د چاربیتې خدازده چا وژلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه

چا زورورو مو کلک اینښي دي په زړه لاسونه

داسې چې غورزوو هر خوا ساړه ساړه لاسونه

پښتون احساس مې رانه چا هم په زور وا نه خیسته

ربه ! که بند په بند مې پرې شول پښتانه لاسونه

زموږ له شونډو به د ژوند سندرې څنګه اخلي

جانانه !چا اینښي بلبلو ته په خوله لاسونه

افغان ماشوم شوم یاره ستا غني غني سترګو ته

ورته اوږده مې کړل د سوال واړه واړه لاسونه

ښايي له ژوند سره د مینه نوره پاتې نه وه

اجمله داسې چې د ښکلو پسې وړه لاسونه

١/٢/١٣٦٧ خوګیانې – کوزبیار

مات منګی

خانده راخانده زنـــــــــــدګي تیروه

خیر دی اشنا پر ځان سختي تیروه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته اوس څوک د چا په ویر کې ژاړي

هر څه دې غلي په زړګـــــــــــــــي تیروه

چې دې نادودې لیــــــــــدې خانده ورته

عمر په شان د لیـــــــــــــــــوني تیروه

د دردېدلي ژوند په دې پړاو کې

راسره خیر دی بې وسي تیروه

بلبله ژاړه د ګل وچ ډنډر ته

ورته کیسه د ورک سپرلي تیروه

کله راځه د نازولي یاده!

را ته تش لاس خو په تندي تیروه

اجمله ولاړ شه هغه وران ګودر ته

شپې په مزار د مات منګي تیروه

میوند

غېږ له دې بیا ځولۍ ، ځولۍ د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمی همدا ساعت له جنګه راغلم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولې خولې ستومانه روح مې په ټپو دمه کړه

پردي مزدور غونډې له بیل او له کلنګه راغلم

خور ریګستان شه سترې ، سترې مې په غېږ کې واخله

د هریرود غونډې ستومان له یکاولنګه راغلم

ویده کبان مې د سندرو په ټال وزنګول

د سیند څپه شوم د غره غېږ ته ړنګه بنګه راغلم

د چا ملالي د تنکي ارمان سندره شومه

میوندي غږ ووم د رڼو تورو له شرنګه راغلم

لمبې

مورې چې د ښکلو کاڼو زړو کې زندګي تیروو

څه په هنر یې په لیمو کې زندګي تیروو

تنها حالات مو د سرو شونډو نه خندا شوکوي

کنه د حسن په ورشو کې زندګي تیروو

لکه د خال به رنګونه څنګه نه توریږي

چې په لمبو د اننګو کې زندګي تیروو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې حالات ښه شوه بیا د سپینې خولې غوښتنه کوه

اوس خو د وینو غرغنډو کې زندګي تیروو

ته جوړ د سترګو د خندا په انجام نه پوهېږې؟

اخر مالت د پښتنو کې زندګي تیروو

٦، لړم ، ١٣٧٦ خوګیا نۍ

ماښام

که د تیارو زیری ماښام راکوي

راته شفق د میو جام راکوي

په خونړي ګودر ټوټې د منګي

د لیونۍ د مرګ پیغام راکوي

لا خو مې راز د مینې پټ ساتلی

دوې نو په څه نوم د بدنام راکوي

سره له عقله مې صحرا ته بیایي

مینه څه بل رنګه مقام راکوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې افغانانو اخر شرم نه دی

د غلامۍ پیغور غلام راکوي

۱۳۷۵ جلال کوټ

دسمال

اخر دا څوک دی چې زموږ د چم جمال اخلي

د چا د تورسترګو رنګ د چا شین خال اخلي

یو خو به وي چې دغه دروند پیټی یې په ولو باروي !؟

څوک خو به خامخا زموږ د غرو وبال اخلي

د هغې پیغلې د بې وسه سترګو اوښکه شوم

چې زورور یې د ټوپک په زور دسمال اخلي

د سکندر غوندې مې سر هیچا ته نه ټیټیده

عشق زورور دی له لاسو مې توره ډال اخلي

خدایه مهدي دې له دریم اسمان راولیږه نور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

باج د سرو رانه د ژوند په نوم دجال اخلي

۱۳۷۵ خوګيانې

پور

نن د کوم ښکلي ګلالي زلمي د مرګ په پور کې

يو ګلالۍ پېغله زموږ له کلي بدو کې ورې

خدايه ! له هسکه زموږ برخه شول د جبر کاڼي

لکه ږلۍ را نه تنکي غنم په وږو کې ورې

پرهر ټټر يمه په ژوند مې ډګر نه دی پرېښی

ها چې له جنګه تښتي غشي خو په ډډو کې ورې

لکه مرغومی تل د اوښ په شا ټالۍ وهمه

د کوچۍ مينه يم هلمند ته مې په کډو کې ورې

قيامت

چې ښکلي ګورم خپلې شونډې خورمه

را کې دا يو خراب عادت پاتې دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د جبين په سر خو ډېر واوښتل

خو خلک وايي لا قيامت پاتې دی

درود

درود چې مې د عشق د پيغمبر په شونډو پريوته

څاڅکی مې جانانه د کو ثر په شونډو پرېوته

ټول غزل غزل شوم ترنم شومه سندره شوم

ښايي چې مې ګرد د خړ خيبر په شونډو پرېوته

زوړ د بل تنکي د جنازې مې ژبه ګونګه کړه

کله مې چې نوم د خوږ اختر په شونډو پرېووته

غږ وکړه ځاروانه ! قافلې ته چې په ورو درومې

ګورې نه چې ترې مساپر په شونډو پرېوته

نوم دې و، خو مست و څه سرور خو په کې نغښتی و

جام غوندې مې ګرانه سر په سر په شونډو پرېوته

وينې وې پاړ پاړ وې خو رنګو په کې ټالی خوړې

اور شو شو چې مې دا ترې نظر په شونډو پرېوته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اه! د چا سوالګرې بې اسرې وړې ماشومې وو

درد شو څړيکه څړيکه د ((پرهر) په شونيو پرېوته

ورکه شوه ښکلا د طبيعت په رنګينيو کې

پړک چې د خندا د خوږ دلبر په شونډو پرېوته

۱۳۷۷، مرغومی ، ۱٤ جلال اباد

ترنم

ستا د ښکلا لمبې ځوانۍ که زور اخيستی

ماهم پر ځان باندې د ټول کلي پېغور اخيستی

ها چی زموږ د کلي ترخې ترې هم مخ پټوي

هغه زموږ د کلي منځ کې ځان ته کور اخيستی

د يکه زار په مستو مستو ترانو مينه

سندرې وسوي د شپانه ترنم اور اخيستی

چې يې ډالۍ ډالۍ مرګي زموږ کابل ليږل

د مرګي وېرې اوس تهران سره لاهور اخيستی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا په سترګو د وينو پردې خوځي اوړي

سترګو مې ستا له سترګو ګرانې سور انځور اخيستی

۱٤، لړم ، ۱۳ ۷٦ جلال اباد

مرواريد

هديرې ته جنازه د کوم شهيد وړي

خدايه بيابه څوک د عشق د پير مريد وړي

د کابل د اضعر اه ! عرش ته روان دی

لپې لپې شکايت به له يزيد وړي

د جنت حورې اميل ورته ولاړې

ورته سره شالونه ځان سره ناهيد وړي

سوداګر دي د بارودو په بدل کې

د زړګي له بدخشان مې مرواريد وړي

مرګی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلیه ! لړ و خانده سپرلی راوله

لړ په نڅا مې دا زړګی راوله

د خیال بلبله په هوا شه پسې

یاد د خواږه جانان موسکی راوله

کلاله رنګ مې د زړه وینې ورکړه

د یار منګی مې ګلالی راوله

زما د سترې سترې ژوند کتاب کې

یو باب ((د خپل ځان خونړی)) راوله

خاونده یاې زموږ له کلي ورک کړه

یا دې پردیو ته مرګی راوله

۳۰ تله ۱۳۷٦ جلال اباد

د سندرو ژبه

لکه چې یوه وي د اوږدو اوږدو لښکرو ژبه

خدایه یوه مې کړې د لارې د مـــــلګرو ژبه

ورته به یې څه د ځواني مرګې ځوانۍ ساندې ویلې

ښه ده چې چا ته یاده نه ده د نښترو ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شین توتي د ستونې ټپ د توپ بدغږ وواهه

ځکه يې نه ګرځي اوس هسې په خبرو ژبه

که مې دې درد ته د غزلو پټۍ جوړې نه کړې

رب مې دې وچه کړي په خوله کې د خبرو ژبه

کلونه وشول چې زموږ پر بام غومبر نه وهي

خاونده ګونګه شوه زمونږه د کوترو ژبه

پردی وطن پردی خبرې خدایه چیرې ولاړشي

چاته به یاده وي د سترو مســـــــــــــــاپرو ژبه

پلی

راشي په کابل زړه کې مې پلی شي

خاندي د بارودو دود کې ښکلی شي

میشت مې ځاې پرځاې د زړه دره کې شي

عشق له خپل واړه کورګي نه کلی شي

زه چې ورته پرخه پرخه وژاړم

دا دکمر ګل شي جل وهلی شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور غونډې مې سترګې پرې روښانه وي

کله مې له زړه نه اوس وتلی شي

هله به په سر هسکه شمله ورمه

داچې ټولو ښکلو کې ښاغلی شي

ما هم د وير غېږې ته راپورته کړي

اوښکه شي ارمان شي غمځپلی شي

زيړ مازيګر

اوس هم شمله د هندوکش هماسې دنګه ښکاري

خو پښتنه کيږدۍ يې غېږ کې ړنګه بنګه ښکاري

د چا غرور چې تاويزو او کوډو نه ماتوه

هغه د شل منګيو ميره اوس ملنګه ښکاري

مورې يې په سترګو کې نرۍ نرۍ ښايست لټوو

ښکلو ته هسې زمورې د زړونو دونيا تنګه ښکاري

د قاف ديوانو يې پر مخ وحشي نوکارې کښلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرمونو ښاپیرۍ مو خود بدرنګه ښکاري

چې مې رنځورې هیلې وژني د طبیب په ګوتو

زما ددې عصر دښمن خو ډېر بې ننګه ښکاري

خږه شمله د سور سالو تر چنګه وبرېښیده

وایه اجمله ! چې اوس زیږ مازیګر څنګه ښکاري

بغدادۍ کوتره

خدای بښلي اسحاق ننګیال ته:

د مینې تور له رنګه تور کړم اوس مې تور خوښیږي

ستا له نړۍ نړۍ ښایست نه مې تور خال واخیسته

زموږ د یثرب خورما به نور د چا په غږ و ناځي

وخت خو زموږ د ږنګ مسجد ځینې بلال واخیسته

د مرګ قاصد تیر شو په ګوانښ زموږ له ږنګ ګودره

د شعر د پېغلې له وربل یې د ننګ شال واخیسته

خلکو ویل د اموخته کوترو ښکار ګنا ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چا زموږ د بغدادي کوتر وبال واخيسته

د خندا پېغله مې په شونډو هسې نه ژړيږي
وچو پاړو يې د ټوپک په زور دسمال واخيسته

نور به د خيال ريګزارو دښتو کې پرې ځنګه زغلي
د مرګ ډبرې يې د سپين اس د پښو نال واخيسته

شپول

څوک مې په غېږه کې راټول ونېوه
که مې له لمره چاپير شپول ونېوه

خدايه له سترګو يې سرور ورېده
ورته مې خود د زړه کنډول ونېوه

دا خو د نور له غېږ خالي لاس راغلم
چې تور ماښام ته مې کچکول ونيوه

ستا د خندا څومره ياغي لښکر وو
د زړه وطن يې رانه ټول ونېوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه ! باران کړه کنه ورژېده

تندې د غره داړخ غاټول ونېوه

څه شول ، زمورِ د اتڼ ژني څه شول

چا غنیمت کې رانه ډول ونېوه

۸ ، زمری ، ۱۳۷۷ خوګیانې کنډۍ

لـــــــو

لو کې د لوګرو په ملا ماته شوه

لخته وه ملګرو په ملا ماته شوه

ړنګه شوه ها دنګه ځواني ړنګه شوه

چوپ شوه له سندرو په ملا ماته شوه

ښایي شپون په زیر کې نغمه ونېوه

څانګه د ګورګورو په ملا ماته شوه

خدایه چې ترې شین ګړی ټوټې نه شي

لویړي په ډبرو په ملا ماته شوه

زوره ستا د تبر فولادي څوکه

زمونږه د نښترو په ملا ماته شوه

ستا د تومت توره که تیره وه خو

زمورِ د عشق د زغرو په ملا ماته شوه

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library